

Est kapitola 1.

[1] Stalo se to za dnů Achašveróšových; to byl Achašveróš, který kraloval nad sto dvaceti sedmi krajinami od Indie až po Kúš. [2] Za oněch dnů, kdy král Achašveróš seděl na svém královském trůnu na hradě v Šúšanu, [3] v třetím roce svého kralování uspořádal hodokvas pro všechny své velmože a služebníky. Vojenští činitelé perští a médští, šlechta a správcové krajin byli shromážděni před ním. [4] Po mnoho dní, totiž po sto osmdesát dnů, přitom vystavoval na odív bohatství své královské slávy a skvostnou nádheru své velikosti. [5] Když pak ty dny skončily, uspořádal král pro všechny lid, co byl na hradě v Šúšanu, od největšího po nejmenšího, sedmidenní hodokvas na nádvoří v zahradě královského paláce. [6] Sněhobílé tkaniny lněné a bavlněné i látky purpurové fialové byly zavěšeny na bělostných a šarlatových provazech, provlečených stříbrnými kruhy na mramorových sloupech. Zlatá a stříbrná lehátka stála na mozaikové dlažbě z alabastru a mramoru, z perleti a drahokamů. [7] Nápoje se podávaly ve zlatých nádobách, z nichž každá byla jiná. A vína královského bylo mnoho, jak se na krále sluší. [8] Na králův pokyn se popíjelo dle libosti. Tak totiž uložil král všem hodnostářům svého domu, aby každému vyhověli podle přání. [9] Také královna Vašti pořádala hostinu pro ženy v královském domě krále Achašveróše. [10] Sedmého dne, když se král rozjařil vínem, nařídil Mehúmanovi, Bizetovi, Charbónovi, Bigtovi, Abagtovi, Zetarovi a Karkasovi, sedmi dvořanům, obsluhujícím krále Achašveróše, [11] aby před něho přivedli královnu Vašti s královskou korunou. Chtěl národům a velmožům ukázat její krásu; byla totiž půvabného vzhledu. [12] Ale královna Vašti se zdráhala přijít, jak jí vzkázal král po dvořanech. Král se velice rozlítil a vzplanul hněvem. [13] Obrátil se na mudrce znalé časů, neboť tak se královny záležitosti předkládaly všem znalcům zákonů a práv světských i náboženských. [14] Nejblíže mu byli Karšena, Šetar, Admata, Taršíš, Meres, Marsena a Memúkan, sedm perských a médských velmožů, kteří směli hledět na královu tvář a v království zaujímal první místo. [15] Otázal se: "Co se má podle zákona stát s královnou Vašti za to, že neučinila, co jí po dvořanech vzkázal král Achašveróš?" [16] Tu řekl Memúkan před králem a velmoži: "Královna Vašti se provinila nejen proti králi, ale i proti všem velmožům a proti všem národům, které žijí ve všech krajinách krále Achašveróše. [17] Zpráva o královnině činu se donese jistě ke všem ženám a uvede jejich manžely v jejich očích v neváznost, až se bude říkat: "Král Achašveróš nařídil, aby před něho přivedli královnu Vašti, a ona nepřišla!" [18] Ještě dnes stejně odpovídní kněžny perské a médské, až uslyší o královnině činu, všem královským velmožům a bude z toho příliš neváznosti a mrzutosti. [19] Uzná-li to král za vhodné, ať vydá královské nařízení, které se zapíše mezi zákony perské a médské a nebude přestupováno, že Vašti už nesmí předstoupit před krále Achašveróše; a její královskou hodnost ať dá král druhé, lepší než je ona. [20] Až se vyhláška, kterou král vydá, rozhlásí po celém jeho království - a to je obrovské -, všechny ženy budou prokazovat úctu svým manželům od největšího až po nejmenšího." [21] Králi i velmožům se ten návrh zalíbil a král učinil podle slov Memúkanových. [22] Poslal dopisy do všech královských krajin, všude do všech krajin jejich písmem a všude do všech národů v jejich jazyku, aby každý muž vládl ve svém domě a aby mluvil řečí svého lidu.

Est kapitola 2.

[1] Po těchto událostech, když rozhořčení krále Achašveróše opadlo, vzpomněl si na Vašti, na to, co učinila, i na to, jak o ní bylo rozhodnuto. [2] Tu řekli královští panoši, kteří ho obsluhovali: "Necht' jsou vyhledány pro krále dívky, panny půvabného vzhledu! [3] Král necht' ustanoví ve všech krajinách svého království dohlížitele, aby shromáždili všechny dívky, panny půvabného vzhledu, na hrad v Šúšanu do ženského domu pod dohled královského kleštence Hegaje, strážce žen, kde se jim poskytne náležitá péče. [4] Ta dívka, která se králi zalíbí, stane se královnou místo Vašti." Králi se návrh zalíbil a učinil tak. [5] Na hradě v Šúšanu byl jeden žid jménem Mordokaj, syn Jaíra, syna Šimeího, syna Kíšova, Benjamínek. [6] Byl přestěhován z Jeruzaléma s přesídlenci, kteří byli přestěhováni spolu s judským králem Jekonjášem, kterého přestěhoval babylónský král Nebúkadnesar. [7] Vychovával Hadasu neboli Esteru, dceru svého strýce, protože neměla otce ani matku. Byla to dívka krásné postavy a půvabného vzhledu. Po smrti jejího otce a její matky ji Mordokaj přijal za dceru. [8] Když se rozhlásil králův výrok, totiž jeho zákon, a mnoho dívek bylo shromážděno na hradě v Šúšanu pod dohled Hegajův, byla vzata i Ester do královského domu pod dohled Hegaje, strážce žen. [9] Dívka se mu zalíbila a získala jeho náklonnost. Neprodleně jí poskytl náležitou péči i přiděly jídla. Přiděлил jí též sedm vyhlédnutých dívek z královského domu a přemístil ji i její dívky do nejlepší části ženského domu. [10] Ester neoznámila nic o svém lidu a o svém původu, protože jí Mordokaj přikázal, aby to neoznamovala. [11] Mordokaj se denně procházel před nádvořím ženského domu, aby se dozvěděl, jak se Esterě daří a co se s ní děje. [12] Na každou dívku přicházela řada, aby vešla ke králi Achašveróšovi, po uplynutí dvanácti měsíců, podle zákona pro ženy. Tak dlouho totiž trvaly přípravy: šest měsíců mazání myrrovým olejem a šest měsíců balzámy s ostatní náležitou ženskou péčí. [13] Pak vcházela dívka ke králi. Vše, oč si řekla, jí bylo dáno, když měla z ženského domu vejít do domu krále. [14] Za večera vešla a za jitra se vracela do druhého ženského domu pod dohled královského kleštence Šaašgaze, strážce ženin. Ke králi už nevěšla, ledaže by si jí král oblíbil; pak byla zavolána jmenovitě. [15] Když přišla řada na Esteru, dceru Abíhajila, strýce Mordokajova, kterou Mordokaj přijal za dceru, aby vešla ke králi, nežádala nic, než co řekl královský kleštence Hegaj, strážce žen. A Ester získala přízeň všech, kdo ji spatřili. [16] Tak byla Ester vzata ke králi Achašveróšovi do jeho královského domu desátého měsíce, to je měsíce tebetu, v sedmém roce jeho kralování. [17] Král si Esteru zamiloval nade všechny ženy; získala jeho přízeň a náklonnost nade všechny panny. Na hlavu jí vložil královskou korunu a ustanovil ji královnou místo Vašti. [18] Potom král uspořádal veliký hodokvas pro všechny své velmože a služebníky, hostinu k Esterině počtě. Poskytl také krajinám úlevy a udílel počty, jak se sluší na krále. [19] Když se podruhé shromažďovaly panny, seděl Mordokaj v královské bráně. [20] Ester dosud nic neoznámila o svém původu a o svém lidu, jak jí Mordokaj přikázal. Židila se jeho slovy, jako když byla u něho a on ji vychovával. [21] V oněch dnech, kdy Mordokaj seděl v královské bráně, rozlítili se Bigtan a Tereš, dva královi dvořané ze strážců prahu, a chtěli vztáhnout ruku na krále Achašveróše. [22] Ale Mordokaj se o té věci dozvěděl, oznámil to královně Esterě a Ester to řekla Mordokajovým jménem králi. [23] Záležitost se vyšetřila, vina byla prokázána a oba byli pověšeni na kůl. Pak to bylo zapsáno před králem do Knihy letopisů.

Est kapitola 3.

[1] Po těch událostech povýšil král Achašveróš Hamana, syna Hamedatova, Agagovce, a povznesl jej. Postavil jeho křeslo nad křesla všech velmožů, které měl při sobě. [2] Všichni královi služebníci, kteří zasedali v královské bráně, klekali a klaněli se před Hamanem, neboť tak přikázal král. Ale Mordokaj neklekal a neklaněl se. [3] Královi služebníci, kteří zasedali v královské bráně, se Mordokaje tázali: "Proč přestupuješ králův příkaz?" [4] Žíkali mu to den co den, ale on jako by je neslyšel. Tak to oznámili Hamanovi, aby viděli, obstojí-li Mordokajovo odůvodnění. Oznámil jim totiž, že je žid. [5] Když si Haman všiml, že Mordokaj před ním nekleká a že se neklaní, byl pln rozhořčení. [6] Bylo mu však příliš málo vztáhnout ruku na

Mordokaje samotného, protože mu oznámili, z jakého lidu Mordokaj pochází. Proto Haman usiloval vyhladit v celém Achašverošově království všechny židy, lid Mordokajův. [7] V prvním měsíci, to je v měsíci nisanu, v dvanáctém roce vlády krále Achašveróše vrhali před Hamanem púr, to znamená los, pro jednotlivé dny a měsíce až po dvanáctý, to je měsíc adar. [8] Tu řekl Haman králi Achašveróšovi: "Je tu jakýsi lid, roztroušený a oddělený mezi národy po všech krajinách tvého království. Jejich zákony jsou odchýlné od zákonů všech národů a zákony královskými se neřídí. Král z toho nemá žádný prospěch, když je trpí. [9] Uzná-li král za vhodné, nechť dá písemný příkaz, aby byli zahubeni. Odvážím do rukou úředníků deset tisíc talentů stříbra, aby je uložili do královských pokladů." [10] Král sňal z ruky svůj pečetní prsten a dal jej Agagovci Hamanovi, synu Hamedatovu, protivníkovi židů. [11] Potom řekl král Hamanovi: "Je ti dáno to stříbro i ten lid; nalož s ním, jak uznáš za dobré." [12] Třináctého dne prvního měsíce byli povoláni královští písaři a bylo zapsáno vše, co přikázal Haman královským satrapům a místodržitelům v jednotlivých krajinách a velmožům z jednotlivých národů, pro každou krajinu jejím písmem a pro každý národ jeho jazykem. Psalo se jménem krále Achašveróše a pečetilo se královým prstenem. [13] Dopisy byly poslány po rychlých poslech do všech králových krajin, aby vyhledali, povraždili a zahubili všechny židy od mládence po starce, děti i ženy, v jednom dni, třináctého dne dvanáctého měsíce - to je měsíc adar; a kořist po nich aby si vzali jako lup. [14] Opis spisu měl být vydán jako zákon všude ve všech krajinách a zveřejněn všem národům, aby byly přichystány na ten den. [15] Spěšně vyjeli rychlí poslové, jak král uložil, sotvaže byl ten zákon na hradě v Šúšanu vydán. Král a Haman pak zasedli k pití, zatímco v městě Šúšanu zavládl rozruch.

Est kapitola 4.

[1] Mordokaj se dozvěděl o všem, co se stalo. Roztrhl svůj šat, oblékl žíněné roucho a posypal si hlavu popelem. Vyšel doprostřed města a převelice hořekoval. [2] Tak došel až před královskou bránu; do královské brány totiž nebylo dovoleno vejít v žíněném rouchu. [3] A všude, v každé krajině, kamkoli se dostal králův výrok, totiž jeho zákon, konali židé veliké smuteční obřady s postem, pláčem a nařikáním; mnohým se staly lůžkem žíněné roucho a popel. [4] Tu přišly Estěfny dívky a její kleštěnci a oznámili jí to. Královnu sevřela nesmírná úzkost. Poslala šaty, aby Mordokaje oblékli a sňali z něho žíněné roucho, ale on je nepřijal. [5] Ester tedy zavolala Hatáka z královských dvořanů, který byl ustanoven osobně pro ni, a přikázala mu, aby od Mordokaje vyzvěděl, co se děje a proč si tak počíná. [6] Haták vyšel k Mordokajovi na městské prostranství před královskou branou. [7] Mordokaj mu oznámil všechno, co ho potkalo, i obnos stříbra, které Haman slíbil odvážit do královských pokladů za židy, aby byli zahubeni. [8] Dal mu také opis vydaného zákona o jejich vyhlazení, který byl vydán v Šúšanu, aby jej ukázal Estěře a oznámil jí to, též aby jí vyřídil příkaz, ať vejde ke králi prosit ho o milost a přimluvit se u něho za svůj lid. [9] Haták přišel a oznámil Estěře Mordokajův vzkaz. [10] Ester však řekla Hatákovi a přikázala mu vyříditi Mordokajovi: [11] "Všichni královi služebníci i lid králových krajin vědí, že pro každého muže i ženu, kteří by bez pozvání vešli do vnitřního nádvoří ke králi, platí jediný zákon - usmrtil! Jen ten, k němuž král vztáhne zlaté žezlo, zůstane naživu. Já jsem už třicet dní nebyla zavolána, abych vešla ke králi." [12] Estěřin vzkaz oznámili Mordokajovi. [13] Mordokaj však vzkázal Estěře: "Nedomnívej se, že v domě králově vyvázneš životem, jediná ze všech židů. [14] Budeš-li v tuto chvíli skutečně mlčet, úleva a osvobození přijde židům odjinud, ale ty a dům tvého otce zahynete. Kdo ví, zda jsi nedosáhla královské hodnosti právě pro chvíli, jako je tato." [15] Ester dala odpovědět Mordokajovi: [16] "Jdi, shromažď všechny židy, kteří jsou v Šúšanu, a postěte se za mne. Nejezte a nepijte po tři dny, v noci ani ve dne. Také já a mé dívky se budeme takto postit. Potom půjdu ke králi, třebaže to není podle zákona. Mám-li zahynout, zahynu." [17] Mordokaj odešel a učinil všechno, co mu Ester přikázala.

Est kapitola 5.

[1] Třetího dne si Ester oblékla královské roucho a stanula na vnitřním nádvoří králova domu proti královu domu. Král seděl na svém královském trůnu v královském domě proti vchodu do domu. [2] Jakmile spatřil královnu Esteru stojící na nádvoří, získala jeho přízeň. Král vztáhl k Estěře zlaté žezlo, které držel v ruce. Ester se přiblížila a dotkla se hlavičky žezla. [3] Tu jí král řekl: "Co ti je, královno Ester? Jaká je tvá žádost? Až do poloviny království ti bude dáno." [4] Ester odpověděla: "Uzná-li král za vhodné, nechť král s Hamanem přijde dnes na hostinu, kterou jsem pro něho připravila." [5] Král řekl: "Rychle jděte pro Hamana, ať se splní Estěřino přání!" I přišel král s Hamanem na hostinu, kterou Ester připravila. [6] Když popíjeli víno, řekl král Estěře: "Jaká je tvá prosba? Bude ti splněna. Jaká je tvá žádost? Až do poloviny království ti bude vyhověno." [7] Ester odpověděla: "Toto je má prosba a žádost: [8] Jestliže jsem získala královu přízeň a jestliže král uzná za vhodné splnit mou prosbu a vyhovět mé žádosti, nechť opět přijde král s Hamanem na hostinu, kterou pro ně připravím; zítra pak učiním, jak praví král." [9] Onoho dne vyšel Haman rozradostněný a rozjařený. Avšak když spatřil v královské bráně Mordokaje, že nepovstal ani se před ním netřásl strachem, byl naplněn Haman proti Mordokajovi rozhořčením. [10] Ale ovládl se a šel domů. Pak poslal pro své oblíbence a pro svou ženu Zereš. [11] Vypočítával jim slávu svého bohatství a množství svých synů i všechno, čím ho král povýšil a povznesl nad velmože a královny služebníky. [12] A pokračoval: "Kromě toho nepozvala královna Ester na hostinu, kterou připravila, nikoho jiného než mne spolu s králem, a také na zítřek jsem k ní pozván spolu s králem. [13] Ale z toho všeho nic nemám, dokud se musím dívat na toho žida Mordokaje, jak sedí v královské bráně." [14] Tu mu řekla jeho žena Zereš i všichni jeho oblíbenci: "Ať udělají kůl vysoký padesát loket, a ráno řekni králi, aby naň Mordokaje pověsili. Jdi na hostinu s králem radostně." Hamanovi se ta řeč líbila a dal udělat kůl.

Est kapitola 6.

[1] Oné noci spánek od krále prchal. Poručil tedy, aby přinesli knihu letopisů památných událostí a ty byly králi předčítány. [2] Našel se zápis, jak Mordokaj oznámil na Bigtanu a Tereše, dva královny dvořany ze strážců prahu, že chtěli na krále Achašveróše vztáhnout ruku. [3] Král se otázel: "Jaká pocta a jaké povýšení byly za to Mordokajovi uděleny?" Královští panoši, kteří ho obsluhovali, odvětili: "Nedostal vůbec nic." [4] Tu se král otázel: "Kdo je na nádvoří?" Mezitím přišel na vnější nádvoří králova domu Haman promluvit si s králem, aby dal pověsit Mordokaje na kůl, který pro něho připravil. [5] Panošové řekli králi: "To je Haman, stojí na nádvoří." A král řekl: "Ať vstoupí!" [6] Haman vstoupil a král se ho otázel: "Co se má stát s mužem, kterého chce král poctít?" Haman si v duchu řekl: "Koho jiného než mne by chtěl král poctít?" [7] A odvětil králi: "Muži, kterého chce král poctít, [8] ať přinesou královské roucho, které oblékal král, a přivedou koně, na němž jezdil král, a na jeho hlavu ať vloží královskou korunu. [9] Roucho a kůň ať jsou odevzdány do rukou některého z královských velmožů a šlechticů, oni ať obléknou muže, kterého chce král poctít, ať ho na koni provedou po městském prostranství a před ním provolávají: Tak se jedná s mužem, kterého chce král poctít!" [10] Nato řekl král Hamanovi: "Pospěš, vezmi roucho a koně, jak jsi pověděl, a učíš tak židu Mordokajovi, který sedí v královské bráně. Nezanedbej ani slova z toho, co jsi pověděl!" [11] Haman tedy vzal

roucho a koně, oblékl Mordokaje a provedl jej na koni po městském prostranství a provolával před ním: "Tak se jedná s mužem, kterého chce král poctít!" [12] Mordokaj se vrátil do královské brány, zatímco Haman spěchal domů smuten a se zakrytou hlavou. [13] Vypravoval své ženě Zereši a všem svým oblíbencům všecko, co ho potkalo. I řekli mu jeho mudrci a jeho žena: "Je-li Mordokaj, který je počátkem tvého pádu, původu židovského, nic proti němu nezmůžeš, ale podleheš mu." [14] Ještě s ním rozmlouvali, když dorazili královi dvořané a spěšně odvedli Hamana na hostinu, kterou připravila Ester.

Est kapitola 7.

[1] I přišel král s Hamanem opět, aby popíjeli ve společnosti královny Estery. [2] Také tohoto druhého dne, když popíjeli víno, otázal se král Estery: "Jaká je tvá prosba, královno Ester? Bude ti splněna. Jaká je tvá žádost? Až do poloviny království bude ti vyhověno." [3] Královna Ester odpověděla: "Jestliže jsem získala tvou přízeň, králi, a uzná-li král za vhodné, nechť je mi na mou prosbu darován můj život a na mou žádost můj lid. [4] Vždyť jsme byli prodáni, já i můj lid, aby nás vyhladili, povraždili a zahubili. Kdybychom byli prodáni jen za otroky a otrokyně, mlčela bych, neboť takové soužení by nebylo hodno, aby se jím král obtěžoval." [5] Zeptal se král Achašveroš, zeptal se královny Estery: "Kdo je to a kde je ten, který se opovážil udělat něco takového?" [6] Ester odpověděla: "Tím protivníkem a nepřítelem je ten zloduch Haman." Haman zůstal před králem a královnou ochromen. [7] Rozhořčený král povstal od popíjení vína a odešel do zahrady u paláce. Haman přistoupil, aby si od královny Estery vyprosil život, neboť viděl, že na něj dopadne králova zloba. [8] Když se král vracel ze zahrady u paláce do domu, kde popíjeli víno, padl Haman právě na pohovku, na níž byla Ester. Tu se král rozkřikl: "To chceš dokonce u mne v domě učinit královně násilí?" Sotva to slovo z králových úst vyšlo, zakryli Hamanovi tvář. [9] Charbóna, jeden z kleštěnců, prohodil před králem: "Vždyť je tu také kůl, jež připravil Haman pro Mordokaje, který promluvil ve prospěch králův. Stojí u Hamanova domu, vysoký padesát loket." A král řekl: "Pověste ho na něj!" [10] Pověsili tedy Hamana na kůl, který postavil pro Mordokaje, a královo rozhořčení se uklidnilo.

Est kapitola 8.

[1] Onoho dne dal král Achašveroš královně Esteře dům Hamana, protivníka židů. A Mordokajovi se dostalo přístupu před krále, protože Ester oznámila, čím jí je. [2] Král sňal svůj pečtní prsten, který dal odebrat Hamanovi, a dal jej Mordokajovi. A Ester ustanovila Mordokaje nad Hamanovým domem. [3] Ester se však znovu přimlouvala před králem, padla mu k nohám a s pláčem ho prosila o milost, aby odvrátil pohromu, chystanou Agagovcem Hamanem, a to, co zamýšlel proti židům. [4] Král vztáhl k Esteře zlaté žezlo; tu Ester vstala, postavila se před krále [5] a řekla: "Jestliže král uzná za vhodné a já jsem získala jeho přízeň, jestliže to král považuje za přijatelné a má ve mně zalíbení, nechť je napsáno, aby vrátili ty dopisy obsahující záměr Agagovce Hamana, syna Hamedatova, v nichž dal napsat, aby ve všech královských krajinách zahubili židy. [6] Neboť jak bych mohla přihlížet pohromě, která má postihnout můj lid? Jak bych mohla přihlížet záhubě svého rodu?" [7] Král Achašveroš královně Esteře a židu Mordokajovi odvětil: "Hle, dům Hamanův jsem dal Esteře a jeho samého pověsili na kůl za to, že vztáhl na židy ruku. [8] Vy sami teď napište židům, jak uznáte za vhodné, královým jménem, a zapečeteťte královým prstenem. Ale spis napsaný jednou královým jménem a zapečetěný královým prstenem nelze vzít zpět." [9] I byli tehdy, třináctého dne třetího měsíce, to je měsíce sívanu, povolání královští písaři a bylo napsáno všechno, jak to přikázal Mordokaj, židům a satrapům, místodržitelům a správcům krajin od Indie až po Kúš, celkem sto dvacet sedmi krajinám. Pro každou krajinu jejím písmem a pro každý národ jeho jazykem, i židům jejich písmem a jazykem. [10] Napsal dopisy jménem krále Achašveróše, zapečetil královým prstenem a rozeslal je po rychlých jízdách poslech, kteří jezdili na říšských lehkonožých ořích, chovaných v hřebčincích. [11] Král dal židům všude po všech městech právo, aby se shromáždili a postavili na obranu svých životů, aby vyhladili, povraždili a zahubili všechnu válečnou moc národa a krajiny těch, kteří by je napadli, i s dětmi a ženami, a kořist po nich aby si vzali jako lup, [12] a to v jediném dni ve všech krajinách krále Achašveróše, třináctého dne dvanáctého měsíce, to je měsíce adaru. [13] Opis spisu ať je vydán jako zákon všude ve všech krajinách a zveřejněn všem národům, aby toho dne byli židé přichystáni vykonat pomstu nad svými nepřáteli. [14] Rychlí poslové, kteří jezdili na říšských lehkonožých ořích, spěšně vyrazili pobízení královým rozkazem, sotvaže byl ten zákon na hradě v Šúšanu vydán. [15] Mordokaj vyšel od krále v královském roucho a radovalo se. [16] Židům vzešlo světlo a radost, veselí a pocta. [17] Také všude ve všech krajinách a všude ve všech městech, kamkoli se dostal králův výrok, totiž jeho zákon, nastaly židům dny radosti a veselí, hostin a pohody. A mnozí z národů země se připojovali k židům, neboť na ně padl strach ze židů.

Est kapitola 9.

[1] Dvanáctého měsíce, to je měsíce adaru, v jeho třináctý den, kdy králův výrok, totiž jeho zákon, měl být proveden, v den, který chtivě vyhlíželi nepřátelé židů, aby se jich zmocnili, došlo k zvratu: naopak židé se zmocnili těch, kdo je nenáviděli. [2] Židé se shromáždili ve svých městech ve všech krajinách krále Achašveróše, aby vztáhli ruku na ty, kdo jim chystali pohromu. Nikdo před nimi neobstál, neboť strach z nich padl na všechny národy. [3] Všichni správcové krajin a satrapové, místodržitelé a královští úředníci podporovali židy, protože na ně padl strach z Mordokaje. [4] Mordokaj měl totiž v králově domě veliký vliv a šla o něm pověst po všech krajinách, protože ten muž Mordokaj získával vliv stále větší. [5] Židé pobili všechny své nepřátele; bili je mečem a pobíjeli, až do vyhubení. Naložili s těmi, kdo je nenáviděli, jak se jim zlíbilo. [6] Na hradě v Šúšanu židé zabili a zahubili pět set mužů. [7] I Paršandatu a Dalfóna a Aspatu [8] a Póratu a Adalju a Arídatu [9] a Parmaštu a Arísaje a Arídaje a Vajzatu, [10] deset synů Hamedatova syna Hamana, protivníka židů, zabili, ale nevztáhli ruce po lupu. [11] Toho dne se donesl ke králi počet zabitých na hradě v Šúšanu. [12] Král řekl královně Esteře: "Na hradě v Šúšanu židé zabili a zahubili pět set mužů a všech deset synů Hamanových. Co asi učinili v ostatních královských krajinách? Jaká je tvá prosba? Bude ti splněna. Jaká je tvá žádost? Bude ti vyhověno." [13] Ester odvětila: "Uzná-li král za vhodné, ať je židům v Šúšanu dovoleno také zítra jednat podle dnes platného zákona, a deset synů Hamanových ať pověsí na kůl." [14] A král souhlasil, aby se tak stalo. V Šúšanu byl vydán zákon a deset Hamanových synů pověsili. [15] Židé v Šúšanu se shromáždili také čtrnáctého dne měsíce adaru a zabili v Šúšanu tři sta mužů, ale nevztáhli ruce po lupu. [16] I ostatní židé v krajinách králových se shromáždili, aby se postavili na obranu svých životů a zajistili si klid od svých nepřátel, a z těch, kdo je nenáviděli, zabili sedmdesát pět tisíc mužů, ale nevztáhli ruce po lupu. [17] Bylo to třináctého dne měsíce adaru a čtrnáctého dne byl klid. Ten den učinili dnem radostného hodování. [18] V Šúšanu se židé shromáždili třináctého a čtrnáctého dne

téhož měsíce a patnáctého dne nastal klid. Ten den učinili dnem radostného hodování. [19] Proto rozptýlení židé, sídlící ve venkovských městech, slaví čtrnáctého dne měsíce adaru radostné hodování a den pohody a jeden druhému posílá dárky. [20] Mordokaj pak tyto události sepsal a poslal dopisy všem židům, blízkým i dalekým, ve všech krajinách krále Achašveróše. [21] Uložil jim, aby každým rokem slavili čtrnáctého a patnáctého dne měsíce adaru [22] památku na dny, v nichž si židé odpočinuli od svých nepřátel, a na měsíc, který jim přinesl zvrát, místo starosti radost, místo smutku den pohody; aby je slavili jako dny radostného hodování a aby posílal jeden druhému dárky a chudým dary. [23] A židé přijali za obyčej, co začali dělat a co jim Mordokaj napsal: [24] že Agagovec Haman, syn Hamedatův, protivník všech židů, osnoval záměr proti židům, jak by je zahubil, že házel púr, totiž los, aby je vyděsil a zahubil. [25] Ale když ona vešla před krále, nařídil král, dokonce písemně, obrátit jeho zlý záměr, který osnoval proti židům, na jeho hlavu, a pověsili jej i jeho syny na kůl. [26] Proto nazvali ty dny púrím podle slova púr. Proto kvůli všemu, co bylo v té listině řečeno, co přitom viděli a co je postihlo, [27] ustanovili židé a přijali za obyčej pro sebe a pro své potomstvo i pro všechny, kdo se k nim připojí, že neopomenou slavit tyto dva dny pravidelně každého roku a v určený čas, jak je psáno. [28] Tyto dny budou připomínány a slaveny v každém pokolení a v každé čeledi, v každé krajině a v každém městě; tyto dny púrímů nebudou mezi židy opomíjeny a památka na ně v jejich potomstvu nezanikne. [29] Také královna Ester, dcera Abíhajibova, psala s židem Mordokajem ještě jednou, aby dodala váhy ustavující listině o púrím. [30] Dopisy poslali všem židům do všech sto dvaceti sedmi krajin Achašveróšova království, slova pokoje a pravdy, [31] aby dodržovali v určený čas tyto dny púrím, jak jim stanovil žid Mordokaj a královna Ester; stejně stanovili pro sebe i pro své potomstvo zachovávat jejich posty a nářky. [32] Esteriným výrokem bylo stanoveno zachovávat púrím a bylo to zapsáno do knihy.

Est kapitola 10.

[1] Král Achašveróš podrobil zemi i mořské ostrovy nuceným pracím. [2] Všechny jeho význačné a bohatýrské činy i přesné údaje o velikém vlivu Mordokaje, kterého král povýšil, jsou, jak známo, zapsány v Knize letopisů králů médských a perských. [3] Neboť žid Mordokaj byl první po králi Achašveróšovi; byl veliký u židů a oblíbený u množství svých bratří, pečoval o dobro svého lidu a usiloval o pokoj veškerého svého potomstva.